

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)

แก้ไข ครั้งที่ 1 ประจำปี พ.ศ.2566

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

งานยุทธศาสตร์และงบประมาณ

สำนักปลัด

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง
เรื่อง แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๖

กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อมีราชกิจจานุเบกษาประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบ พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๖ ตามขั้นตอนและวิธีการตามระเบียบดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอประกาศแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายสมจิตร กันหาวรรค)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	9
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	31
ภาคผนวก	

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

วิสัยทัศน์ “**ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

กรอบแนวทางที่สำคัญ 6 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

(3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(5) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

(6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ

(7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ ทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่งคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ

(8) การปรับกระบวนการทางานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาการที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง ภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มี ศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการ พัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ และส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

(3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ยกระดับศักยภาพสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาประเทศ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานรากของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิต

(2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(3) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ

(1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

(2) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(3) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(4) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

(6) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(7) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงทีด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มี

บริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

4. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2608

5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย
    - หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
    - หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
    - หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
    - หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
    - หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
    - หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม
    - หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
    - หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
    - หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

1.3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 169 เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน 232 ตัวชี้วัด (ทั้งหมด 244 ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ 12 ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง 17 ข้อ สะท้อน ‘3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

1.People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5

2.Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11

3.Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 ถึงเป้าหมายที่ 15

4.Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16

5.Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

เป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.4.1 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานคือ คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก และดินคุณภาพต่ำ ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น "ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง" โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง
2. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
3. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
4. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
5. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
6. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
1.พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง	1. พัฒนาข้าวหอมมะลิ ทุ่งกุลาร้องไห้ ทุ่งสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ 2. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนสู่การปลูกพืชที่มีมูลค่าสูงในพื้นที่ที่มีศักยภาพ 3. ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก 4. พัฒนาสินค้าเกษตรโดยยึดหลักการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) 5. พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะในยุคดิจิทัลเพื่อปรับเปลี่ยนสู่การผลิตเกษตรสมัยใหม่
2.บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	1. จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ 2. บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัยและ ภัยแล้ง 3. การจัดการคุณภาพน้ำในลำน้ำสาธารณะให้สามารถใช้ประโยชน์ในการผลิตและการพัฒนาเมือง
3.พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน	1. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มอาหารท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน 2. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมครามไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
4.พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค	1. พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองในจังหวัดมุกดาหาร หนองคาย อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด สกลนคร และนครพนม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ 2. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผลักดันการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงชายแดน 3. ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมุกดาหาร นครพนม และหนองคาย รวมทั้งเมืองชายแดนให้มีความพร้อมสาหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน 4. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) 5. เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
5.พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน	1. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ธรรมะและศรัทธาความเชื่อ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) 2. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม 3. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขงเชื่อมโยงกับอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง 4. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์และอุทยานธรณี (Geopark) 5. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และนครราชสีมา 6. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) ของชุมชนท้องถิ่น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านสาธารณสุขและบริการสุขภาพ 7. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นลักษณะเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Routes)
6.ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	1. พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อยในพื้นที่ที่มีสัดส่วนคนจนสูง 2. พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น 3. พัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย ได้แก่ เด็กในครรภ์ถึงปฐมวัย โดยพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก

1.4.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 พ.ศ. 2566 – 2570 ฉบับทบทวน (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงภูมิภาคประเด็นยุทธศาสตร์”

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ไว้ 5 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

แนวทางการพัฒนา

(1) ส่งเสริมและพัฒนาระบบข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางการเกษตร ของกลุ่มจังหวัด

(2) ส่งเสริม สนับสนุน การผลิต แปรรูป แปรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดโดยการนำองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี เข้ามาปรับใช้ตามความต้องการของตลาดและได้มาตรฐาน

(3) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

แนวทางการพัฒนา

(1) การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจและผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าและการลงทุน

(2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการภาครัฐและระบบฐานข้อมูล เพื่อยกระดับการลงทุนและการค้าชายแดน

(3) การยกระดับแปรรูปสินค้าและผลิตภัณฑ์

(4) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประเทศเพื่อนบ้านอย่างบูรณาการ

(5) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

แนวทางการพัฒนา

(1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ชุมชนและประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนรูปแบบใหม่ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าการท่องเที่ยว กีฬา การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน

(2) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ของแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถานกีฬาให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานกีฬาสากล และมาตรฐานระบบโครงสร้างพื้นฐานตามมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(3) บริหารจัดการด้านท่องเที่ยวและกีฬา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

(4) พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวและนักกีฬากีฬาที่มีคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

(1) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

(2) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี

(3) การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ

(4) การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

(5) การส่งเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

(1) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟู ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย/อนุรักษ์ ฟื้นฟูป่า ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย

(2) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ /ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนตามศักยภาพของพื้นที่

(3) ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

(4) ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

(5) ส่งเสริมการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้า (EV) เพื่อทดแทนพลังงานเชื้อเพลิง

1.4.3 แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร พ.ศ.2566 – 2570

เป้าหมายการพัฒนา

“ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

(1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น

(2) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ครบวงจรและได้มาตรฐาน

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มผลผลิตและผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอินทรีย์ได้มาตรฐานและเพิ่มมูลค่า

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

(1) จำนวนเกษตรกรผู้ผลิตเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับรองมาตรฐานสามารถรวมกลุ่ม (500 ราย/ปี)

(2) จำนวนกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับรองมาตรฐานสามารถผลิตและ/หรือแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้า (10 กลุ่ม/ปี)

(3) จำนวนสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์อินทรีย์ที่ได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น (4 ชนิด/ปี)

(4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้ามาตรฐานเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ 2.5/ปี)

(5) พื้นที่การทำเกษตรที่รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นในปี 2570 (จำนวน 420,000 ไร่)

แนวทางการพัฒนา :

(1) การพัฒนาทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตรอย่างสมดุลและยั่งยืน

(2) ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับศักยภาพเกษตรกร /กลุ่มเกษตร smartและ Young smart

(3) ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับ การรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ให้ได้รับรองมาตรฐาน

(4) เพิ่มความสามารถในการรับซื้อ/การจำหน่ายและส่งเสริมการแปรรูป เพิ่มมูลค่าการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

(5) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรครบวงจร

(6) ส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

(7) เพิ่มความหลากหลายในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์

(8) ประชาสัมพันธ์การผลิต/การตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้าการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ : เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

(1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ 2/ปี)

(2) ร้อยละที่เพิ่มของมูลค่าการจำหน่ายผลิภัณฑ์ OTOP (ร้อยละ 4/ปี

(3) จำนวนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

(เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง/ปี)

แนวทางการพัฒนา :

(1) พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

(2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

(3) พัฒนาและยกระดับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ

(4) ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับสินค้าภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสินค้า OTOP สินค้า ชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับมาตรฐาน

(5) ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณีให้เกิดความยั่งยืน

(6) ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ทาง การตลาดด้านการท่องเที่ยวและบริการในทุกช่องทาง

(7) ส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความหลากหลายให้ ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชน และสังคม

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

(1) ร้อยละของเด็กและเยาวชนได้รับการเรียนรู้พัฒนาทักษะชีวิต (ร้อยละ 98 ต่อปี)

(2) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนมีแหล่งเรียนรู้/ชุมชนต้นแบบ (เพิ่มขึ้นปีละ 45 หมู่บ้าน)

(3) ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. 38,000 บาท/คน/ปี (ร้อยละ 95 ต่อปี)

(4) จำนวน อปท. ที่ได้จัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชน (ดูแลสวัสดิการผู้ด้อยโอกาส) (เพิ่มขึ้น 10 แห่ง/ปี)

(5) ร้อยละการยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง (ร้อยละ 30/ปี)

(6) ร้อยละของการยกระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมปลอดภัย (ร้อยละ 30/ปี)

(7) ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด ตามหลักเกณฑ์ที่ สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1/ปี)

(8) จำนวนร้อยละที่ลดลงของการเกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน/ประชากร 100,000 คน (ลดลงร้อยละ 5/ปี)

(9) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษา (O-NET, N-NET, V-NET) (ร้อยละ ๓/ปี)

(10) ร้อยละของเด็กอายุ 0 -5 ปี ทั้งหมดตามช่วงอายุที่กำหนดมีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ 85)

(11) ร้อยละของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการคัดกรองแล้วพบว่ามีพัฒนาการล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วยเครื่องมือมาตรฐาน (ร้อยละ 65)

(12) ร้อยละของประชากรสูงอายุที่มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ (ร้อยละ 50)

(13) อัตราการฆ่าตัวตายไม่เกิน 8/100,000 คน

(14) ผู้ผ่านการฝึกอาชีพในสาขาที่เข้าฝึกอบรมสามารถประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 10

แนวทางการพัฒนา :

(1) ยกระดับคุณภาพชีวิตลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเสริมสร้างชุมชนสู่ความเข้มแข็ง

(2) ยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

(3) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(4) สร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและการปูองกันควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาพ

(5) ยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพ

(6) เพิ่มศักยภาพในการรักษาความมั่นคงภายในและความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

(1) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ (10,000 ไร่/ปี)

(2) จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำได้รับการพัฒนา เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น (9แห่ง/ปี)

(3) ร้อยละพื้นที่ป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติและป่าอนุรักษ์ยังคงมีสภาพป่าสมบูรณ์ได้รับการดูแลรักษาให้คงสภาพป่า (ร้อยละ 100)

(4) ชุมชน/หมู่บ้านมีการลดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 80 ในปี 2570)

(5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน (ร้อยละ 0.5/ปี)

(6) จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (1,000 ไร่/ปี)

แนวทางการพัฒนา :

(1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำแบบบูรณาการและชุมชนมีส่วนร่วม

(3) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านพลังงาน

(5) สร้างขีดความสามารถด้านบริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยโสธร

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดยโสธรได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานและประสานแผนระดับจังหวัดโดยได้จัดประชุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และได้วางยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาร่วมกันดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

“ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ ประชาชนมีความสุขและการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์

เมืองเกษตรอินทรีย์

เป้าหมายการพัฒนา

1. ผลผลิตรวมประชาชนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดยโสธร

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	**แนวทางการพัฒนา**
1. ด้านการเกษตร	1. แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ 2. แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการค้า/การลงทุน 3. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4. แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1.แนวทางการพัฒนาการคมนาคมขนส่งและผังเมือง 2.แนวทางการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ 3.แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย 4.แนวทางการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
3. ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวและภูมิปัญญาท้องถิ่นวัฒนธรรม ประเพณี	1. แนวทางการพัฒนาการป้องกัน คุ้มครอง ควบคุม ดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ 2. แนวทางการพัฒนาการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 3. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว 4. แนวทางการพัฒนาการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
4. ด้านยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น	1.แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษา และนันทนาการ 2.แนวทางการพัฒนาสาธารณสุข 3.แนวทางการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 4.แนวทางการพัฒนารักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 5.แนวทางการพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 6.แนวทางการพัฒนาการสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
5.ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	1.แนวทางการพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่า 2.แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ 3.แนวทางการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 4.แนวทางการพัฒนาการจัดการที่สาธารณประโยชน์

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลคูเมือง

2.1 วิสัยทัศน์

“สังคมคุณธรรม นำความรอบรู้ อยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล รู้เท่าทันโลก ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจพอเพียงเลี้ยงชุมชน พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”

2.2 ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล 4 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

2.3 เป้าประสงค์

- ตำบลคูเมืองมีความเจริญก้าวหน้าในโครงสร้างพื้นฐาน
- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากดีขึ้น
- ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินอยู่เย็นเป็นสุขเพิ่มขึ้น
- ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
- ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแล อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
- การพัฒนาการศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคมในระดับชุมชน/ตำบล

2.4 ตัวชี้วัด

- มีการดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ร้อยละ 13.08
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ 2.5/ปี)
- ร้อยละที่เพิ่มของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP (ร้อยละ 4/ปี)
- ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. 38,000 บาท/คน/ปี (ร้อยละ 95 ต่อปี)
- จำนวนพื้นที่ป่าไม้และที่ดินของรัฐได้รับการปกป้องบำรุงรักษาและปลูกต้นไม้ฟื้นฟูสภาพป่า (500 ไร่/ปี)
- หมู่บ้านมีการลดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทาง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 80)
- ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ 95
- การดำเนินการในด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 70
- การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 80

- การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคมในระดับชุมชน/ตำบล ร้อยละ 95

2.5 ค่าเป้าหมาย

- ประชาชนตำบลคูเมืองได้รับความสะดวกสบายในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- สินค้าเกษตรอินทรีย์ตำบลคูเมืองมีมูลค่าสูงขึ้น
- สินค้า OTOP ตำบลคูเมืองมีมูลค่าสูงขึ้น
- ครัวเรือนที่ยากจนตำบลคูเมืองมีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ.
- ตำบลคูเมืองมีพื้นที่ป่าสาธารณประโยชน์มีพื้นที่ป่าไม้มากขึ้น
- ตำบลคูเมืองมีการลดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทางเพิ่มขึ้น
- ประชาชนตำบลคูเมืองมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ตำบลคูเมืองมีศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยั่งยืนสืบต่อกัน
- อบต.คูเมืองมีการพัฒนาการบริหารจัดการที่ดียิ่งๆขึ้น
- ประชาชนตำบลคูเมืองเข้าใจหลักความสำคัญการพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคมในระดับชุมชน/ตำบล

2.6 กลยุทธ์

- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยกระดับเมืองเกษตรอินทรีย์ ด้วยวิถีพลังงานทดแทน
- ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างชุมชนสู่ความเข้มแข็ง
- เพิ่มศักยภาพในการรักษาความมั่นคงภายในและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีวิถีอีสาน
- ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ
- สร้างกระแสการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ และเศรษฐกิจพอเพียง
- ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เต็มศักยภาพ
- เพิ่มความสามารถในการรับซื้อและส่งเสริมการแปรรูป เพิ่มมูลค่าการผลิตสินค้า เกษตรอินทรีย์
- เพิ่มตลาดและช่องทางการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

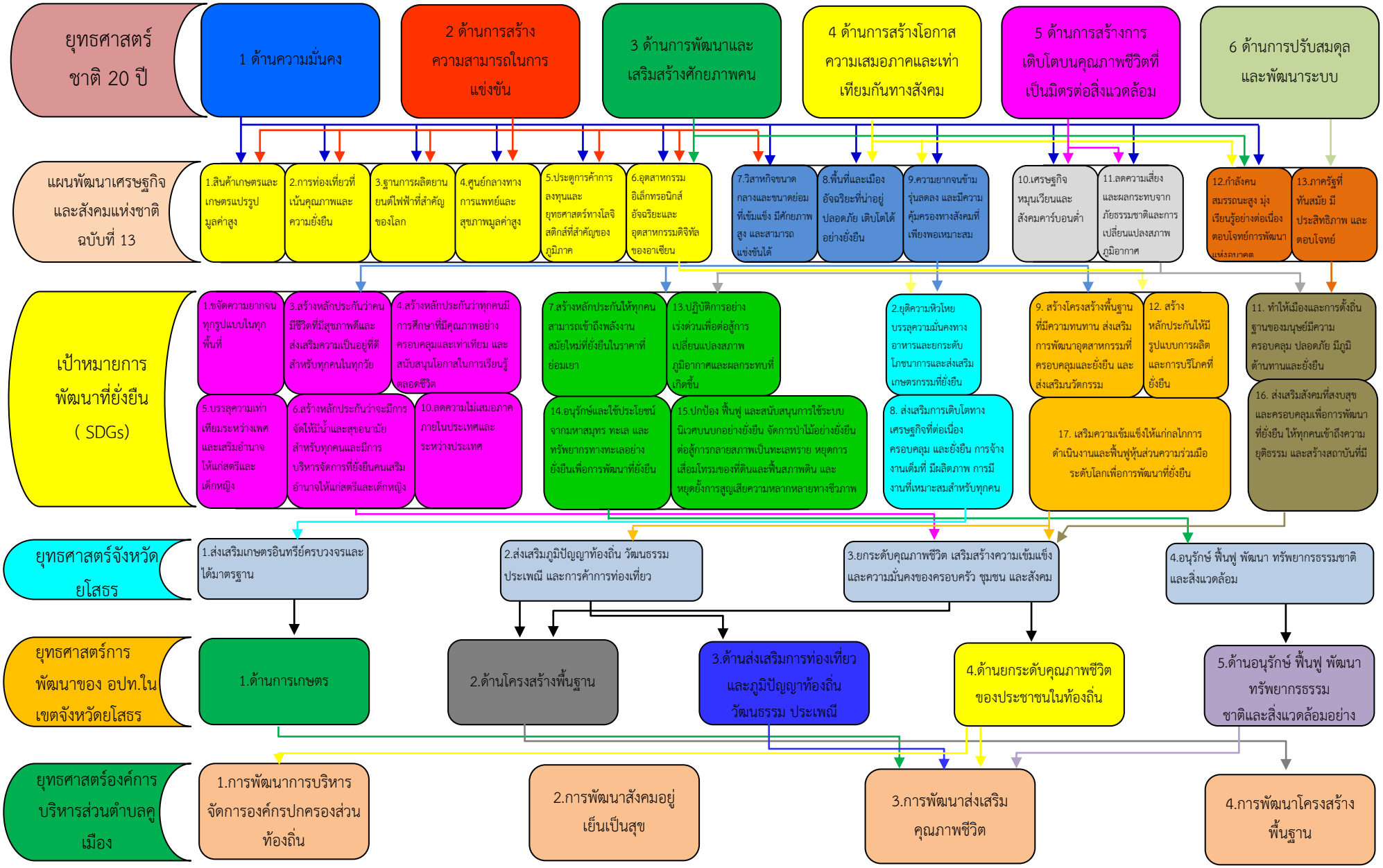
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- แก้ไขปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำ แสวงหาวิธีการลดต้นทุนการผลิต
- แก้ไขปัญหาความยากจน / เพิ่มการออม

- ส่งเสริมภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ส่งเสริมการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ก่อสร้างและปรับปรุงระบบชลประทานให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
- อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหามลภาวะเป็นพิษ
- ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทและสร้างความไม่สงบในชุมชน
- พัฒนาและเพิ่มศักยภาพบุคลากร
- ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ
- พัฒนากระบวนการประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ส่งเสริมการลงทุน และจัดหาแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพให้กับประชาชน
- ส่งเสริมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
- พัฒนาสถาบันเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- พัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณะภัยให้มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาความรู้
- ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและควบคุมโรคติดต่อ
- เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง พ.ศ.2566 -2570

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

1. การบริหารงานมีเอกภาพชัดเจน
2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงประเด็น
3. มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารราชการและการพัฒนา
4. มีการให้บริการอินเตอร์เน็ต
5. มีองค์กรเอกชน กลุ่มอาชีพที่เข้มแข็งสร้างรายได้ให้ชุมชน
6. มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
7. มีแหล่งน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเอื้อประโยชน์ต่อชุมชน
8. มีการประสานงานร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการและกลุ่มองค์กร
9. สภาพพื้นที่ที่ทำการ อบต. เอื้อต่อการพัฒนาและอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน
10. มีหน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจตั้งอยู่ในชุมชน
11. เป็นท้องถิ่นประชาธิปไตย

จุดอ่อน (Weakness)

1. ประชาชนส่วนใหญ่ยังยากจน การออมมีน้อย มีหนี้สินมาก
2. เกษตรกรบางส่วนมีที่ดินทำกินน้อย บางคนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
3. ตลาดสินค้าการเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพ และอยู่ห่างไกลชุมชน
4. ระบบชลประธานมีน้อย
5. ปัญหาภัยแล้ง ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค
6. มีพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำบาดาลมีรสเค็มไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้
7. ขาดความชัดเจนในการอนุรักษ์ดินและน้ำ
8. มีสารพิษตกค้างสะสมในพื้นที่ไร่นา และแหล่งน้ำ
9. งบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารงานและให้บริการประชาชน
10. เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก
11. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
12. องค์กรยังขาดการพัฒนาบุคลากรและอุปกรณ์ให้ทันสมัยตามยุคดิจิทัล

โอกาส (Oppurtunity)

ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

1. อยู่ในเขตพื้นที่แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพ

2. การคมนาคมทางรถยนต์เพื่อติดต่อราชการกับ อำเภอ และจังหวัดสะดวก
3. มีกลุ่มองค์กรเอกชนเข้ามาลงทุนทำธุรกิจในท้องถิ่น
4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เอื้อประโยชน์แก่ท้องถิ่น
5. รัฐบาลมีนโยบายประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร

ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

1. เป็นสังคมชนบทที่มีความเอื้ออาทร
2. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. มีงานประเพณีท้องถิ่นที่มีชื่อเสียง (บุญบั้งไฟ)
4. มีความสงบเรียบร้อยในสังคมค่อนข้างสูง
5. ประชาชนให้ความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองสูง
6. มีการขยายโอกาสทางการศึกษาจากหน่วยงานภาครัฐ
7. มีหน่วยงานราชการจากส่วนกลางในพื้นที่ (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรยโสธร)
8. มีหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ มาตั้งสำนักงานที่ทำการในพื้นที่ เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาอำเภอมหาชนะชัย สำนักงานขนส่งจังหวัดยโสธรอำเภอมหาชนะชัย เป็นต้น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. มีพื้นที่ป่าสาธารณะประโยชน์
2. มีแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์
3. มีของป่า เช่น เห็ด แมลง และสัตว์ต่างๆ ที่อยู่ในแหล่งธรรมชาติซึ่งสามารถนำมาเป็นอาหารและจำหน่ายได้

ภัยคุกคาม (Threat)

ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

1. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตามท้องตลาดตกต่ำ
2. ตลาดกลางราคาสินค้าการเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพ
3. ต้นทุนทางการผลิตสินค้าเกษตรสูง
4. ระบบคลองชลประทานยังมีน้อย ไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่
5. ประชาชนขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในสถานการณ์ด้านการกระจายอำนาจที่ไม่ชัดเจน การเมืองยังขาดเสถียรภาพ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดทรัพยากรด้านต่างๆ มาใช้พัฒนาพื้นที่ แนวนโยบายด้านการบริหารงานท้องถิ่นส่วนกลางยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มีความพร้อมในหลายด้านที่จะพัฒนาพื้นที่ให้มีความเจริญ เข้าถึงระบบการศึกษา สาธารณสุข และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉ. 13	SDGs	แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในจังหวัดยโสธร	แผนพัฒนาท้องถิ่น	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
1	ยุทธศาสตร์ชาติที่ 6	หมุดหมายที่ 13					ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	- แผนงานบริหารงานทั่วไป	- สำนักปลัด - กองคลัง
2	ยุทธศาสตร์ชาติที่ 1	หมุดหมายที่ 9	เป้าหมายที่ 1 เป้าหมายที่ 5 เป้าหมายที่ 10 เป้าหมายที่ 16 เป้าหมายที่ 17	ข้อ 3 ข้อ 6	ประเด็นการพัฒนาที่ 4	ประเด็นการพัฒนาที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสังคมอยู่เย็นเป็นสุข	- แผนงานการรักษาความสงบภายใน - แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน	- สำนักปลัด - กองสวัสดิการสังคม
3	ยุทธศาสตร์ชาติที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติที่ 4 ยุทธศาสตร์ชาติที่ 5	หมุดหมายที่ 1 หมุดหมายที่ 2 หมุดหมายที่ 10 หมุดหมายที่ 11	เป้าหมายที่ 1 เป้าหมายที่ 2 เป้าหมายที่ 3 เป้าหมายที่ 4 เป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 7 เป้าหมายที่ 12 เป้าหมายที่ 15	ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 5 ข้อ 6	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ประเด็นการพัฒนาที่ 4 ประเด็นการพัฒนาที่ 5	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ประเด็นการพัฒนาที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต	- แผนงานการศึกษา - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ - แผนงานการเกษตร	- กองการศึกษาฯ - กองสาธารณสุขฯ - กองสวัสดิการสังคม - กองการศึกษาฯ - กองส่งเสริมการเกษตร

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉ. 13	SDGs	แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร	ยุทธศาสตร์การพัฒนาอปท.ในเขตจังหวัดยโสธร	แผนพัฒนาท้องถิ่น	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
4	ยุทธศาสตร์ชาติที่ 2	หมุดหมายที่ 5 หมุดหมายที่ 8	เป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 9 เป้าหมายที่ 11	ข้อ 4	ประเด็นการพัฒนาที่ 3	ประเด็นการพัฒนาที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	- แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา	กองช่าง
รวม	**6 ยุทธศาสตร์**	**8 หมุดหมาย**	**14 เป้าหมาย**	**6 ข้อ**	**5 ประเด็น**	**4 ประเด็น**	**5 ยุทธศาสตร์**	**4 ยุทธศาสตร์**	**10 แผนงาน**	**7 กอง**

หมายเหตุ**

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉ.13

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

3. SDGs

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. การพัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง

2. การบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

3. การพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

4. การพัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

5. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน

6. การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5. แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6. แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ครบวงจรและได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้าการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชน และสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยโสธร

1. ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร

2. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

3. ยุทธศาสตร์ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวและภูมิปัญญาท้องถิ่นวัฒนธรรม ประเพณี

4. ยุทธศาสตร์ด้านยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

8. แผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน